<u>בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים</u>

ע"א 56605-06-26

לפני:	כבוד הרשם רון גולדשטיין
המערער:	סקר אבו זיד
	נ ג ד
המשיב:	מע"מ/מכס – רשות המיסים

בקשה ל"החייאת" ההליך; תשובת המשיב מיום 9.11.2026

בשם המערער:	עו"ד דור אלחדס; עו"ד אדר סולימני
בשם המשיב:	עו"ד ניסים עזרא

<u>ה ח ל ט ה</u>

1. לפניי בקשה "להחייאת" ההליך בדרך של ביטול פסק-הדין מיום 30.8.2026, שבו נמחק הערעור שבכותרת משלא הופקדה הערובה להבטחת הוצאות המשיב (להלן: פסק-הדין). במסגרת הבקשה מבקש המערער כי יותר לו להפקיד ערבות בנקאית אוטונומית שיעמיד עבורו צד שלישי.

2. ברקע הבקשה עומד הערעור דנא המופנה כלפי פסק-דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (כב' השופטת ע' הוד) בע"מ 43477-11-25 מיום 2.3.2026, שבו סולק על הסף ערעור מס שהגיש המערער בשל האיחור בהגשתו. ביום 18.6.2026 הוגש לבית משפט זה ערעור על פסק-דינו של בית המשפט המחוזי. בד בבד עם הגשת הערעור הוגשה גם בקשה לפטור מהפקדת הערובה. ביום 14.7.2026 נדחתה הבקשה לפטור מהפקדת הערובה משלא הונחה תשתית ראייתית ממשית בדבר מצבו הכלכלי של המערער ומשלא הובהר מדוע אין ביכולתו להסתייע בסביבתו הקרובה לגיוס הערובה. נקבע כי הערובה תופקד עד ליום 26.7.2026. הערובה לא הופקדה. ביום 7.8.2026 הוארך

http://www.CapiTax.co.il/Attachments/56605-06-26.pdf

המועד, לפנים משורת הדין (וביוזמת בית המשפט), עד ליום 16.8.2026. גם במועד זה לא הופקדה הערובה. על כן, ביום 30.8.2026 ניתן פסק-הדין המורה על מחיקת הערעור.

3. הבקשה שלפניי "להחייאת" ההליך הוגשה ביום 26.10.2026. המערער טוען כי הערובה לא הופקדה במועד בשל מצוקה כלכלית, וכי כעת נרתם לעזרתו חבר קרוב, אשר יממן ערבות בנקאית אוטונומית בסכום הערובה המלא. לשיטתו, ערבות כזו מסירה כל חשש להוצאות המשיב. המשיב מתנגד לבקשה. לטענתו, הבקשה הוגשה 57 ימים לאחר מתן פסק-הדין, בחלוף המועד הקבוע בדין. עוד טוען המשיב כי הבקשה אינה נתמכת בתצהיר או באסמכתאות בדבר מאמציו של המערער לגיוס הערובה. בנוסף מציין המשיב כי סיכויי הערעור קלושים לשיטתו וכי התנהלותו הדיונית של המערער מלמדת על זלזול מתמשך בהחלטות שיפוטיות. המשיב מוסיף ומצביע על אינטרס ההסתמכות שלו ושל הקופה הציבורית בסופיות הדיון.

4. לאחר עיון בטענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

תקנה 135(ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, קובעת כי "לא קיים המערער הוראה בדבר הערובה, רשאי בית המשפט להורות על מחיקת הערעור או על דחיית המועד להפקדתה". לצד סמכות זו, נתונה לרשם בית המשפט סמכות רחבה להורות על "החייאת" הליך שנמחק מטעם זה, מקום שבו ניתן הסבר המניח את הדעת למחדל (ראו, בש"א 5822/05 לה נסיונל חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' אלמלם, פיסקאות 16-22 (28.6.2006) (להלן: עניין לה נסיונל); ער"א 4860/22 כנאני נ' זר, כונס נכסים, פיסקה 4 (25.7.2022) (להלן: עניין כנאני); וראו גם, ע"א 813/23 אבולניק נ' גפני (30.3.2023); רחד"פ 25488-12-25 בן עמי נ' כונס נכסים רשמי באר שבע והדרום, פיסקה 3 (20.10.2026)). בגדר שיקול הדעת המוקנה לרשם בית המשפט בעניין זה, נבחנים טיב ההסבר שניתן למחדל, פרק הזמן שחלף מאז המחיקה, סיכויי ההליך, מידת הפגיעה ביוזם ההליך אם תידחה בקשתו ואינטרס ההסתמכות של הצד שכנגד. חלוף הזמן אינו עניין של מניין ימים טכני. זהו שיקול מהותי שיש ליתן לו משקל ממשי, שכן ככל שהזמן מתארך, גובר אינטרס ההסתמכות של הצד שכנגד ופוחתת הנטייה להיעתר לבקשה (עניין כנאני, פיסקה 4).

5. כאמור, בקשה להחייאת הליך תתקבל רק מקום שבו ניתן הסבר המניח את הדעת למחדל (ראו, בש"מ 7974/18 זמיר-הלוי נ' לשכת עורכי הדין, פיסקה 6 (12.11.2018); ע"ר 17277-09-24 אדרי נ' מהלר (4.12.2024)). במקרה דנא, הסבר כזה לא ניתן. הטענה

בדבר מצוקה כלכלית נטענה באופן כללי, הבקשה לא נתמכה בתצהיר ולא צורפה אסמכתה כלשהי למאמצים שנעשו לגיוס הערובה. יתרה מכך, בבקשת הפטור טען המערער כי הוא חסר כל וסמוך על שולחן הוריו, ולא הבהיר מדוע אינו יכול להסתייע בסביבתו הקרובה או בצדדים שלישיים כלשהם לגיוס הערובה. עתה מתברר, כי חברו הקרוב של המערער נכון לממן עבורו ערבות בנקאית בסכום הערובה המלא. המערער לא הסביר מדוע לא פעל להסתייע באותו צד שלישי במסגרת המועדים שנקבעו בהחלטות בית המשפט, לרבות בתקופת הארכה שניתנה למערער לפנים משורת הדין, ביוזמת בית המשפט ומבלי שהתבקשה כלל ארכה (השוו, עניין כנאני, פיסקה 4). המערער אף לא עתר לארכה נוספת טרם מחיקת הערעור, והניח למועדים לחלוף בזה אחר זה.

6. לא נעלמה מעיניי טענת המערער בדבר הפגיעה בזכות הגישה לערכאות ובדבר היקף החיוב שיהפוך חלוט. ברם, זכות הערעור אינה זכות מוחלטת, והיא נשקלת אל מול עקרון סופיות הדיון וזכויות הצד שכנגד (עניין לה נסיונל, פיסקה 22). למערער ניתן יומו: בקשת הפטור נדונה לגופה, נקצב מועד להפקדה וניתנה ארכה. הנכונות להפקיד ערבות בנקאית עתה אינה מרפאת, כשלעצמה, את המחדל. לו כך היה, רשאי היה כל מערער להפקיד את הערובה במועד הנוח לו, והמועדים שנקבעו בהחלטות שיפוטיות היו מתרוקנים מתוכן.

7. הבקשה נדחית אפוא. המערער יישא בהוצאות המשיב בסך של 1,000 ש"ח.

ניתנה היום, ל' חשוון תשפ"ז (10 נובמבר 2026).

רון גולדשטיין, שופט
רשם